

ואלו מגלהין פרק שלישי מועד קטן

טז.

עין משפט נר מצוה

(א) [ג'ל' וזכור וטו], ס"א פ"א (פליגא, א) [שבעות לז], ד' (ע"י) חספות מנחות לז: ד"ה טען, (ב) [קטן פ"א], (ג) [ע"י חספות סנהדרין מ], ד"ה מפקתא, (ד) [סוכה מט: ט], (ה) [בנו] מלאים אין חללים אלא רבנן כגורסין בגמרא. וכן הוה שמתקין עבודה שהיה מעשה ידיו אומן. ערוך כפרך [מקמ], ט) [נימתי פט:].

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר רבא מנן דקבעינן שילוח דבי דינא ומשדרינן שילוח דבי דינא דכתיב ויפלה כי כ"ל ומינות וממנין ליה לדינא ממק: (ב) רש"י ד"ה יתסת כל כסונו כי ומסת הוא ממק:

הגהות הגר"א

[א] גמ' למעיל. י"ב י"א למנן [ערוך ר"ן] ופרש"י כפר"י:

מוסף רש"י

זו עשירית האיפה. של כסן גדול (מנחות קח). ומתקין ירכין. הנמתיס כירן, שכדור המורה כנענע ולא ליהות יבס וזכור כגובה של עיר ולא לשמח לתלמידי בשוק (סוכה טז:).

רבינו הגאון

אינו משלה קורבנותיו. שנאמר שלמים, בזמן שהיא שלם, ולא בזמן שהיא אונן. מנודה מהו, ולא אבישיטא. מצורע מהו, ת"ש ר' שפעון אהרן כתיב בבאו יקריב, וקא דייק קרא דכתיב גבין יחזקאל בענין כהן שנטמא לכת [מנחות], שבענין מינה דכל מי שאינו ראוי לביאה אינו ראוי להקריבה, מצורע אינו ראוי לביאה ולפיכך אינו ראוי להקריבה. בזמן שראוי לבוא בקדוש יקריב, בזמן שאינו ראוי לבוא אינו ראוי להקריבה. אמר רבא מנא דמשדרינן שילוח דבי דינא וממנין ליה לדינא לקמייה גברא רבה פלוני, שנאמר ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך הוי לפני ה' אתה ופלוני בעל דין, שא"א אתה והם [ואהרן]. ומנא לן דקבעינן להו זימנא, שנאמר מהו. ומנא לן דקבעינן זימנא בחר זימנא, שנאמר קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המצורע מן הים המועד שקבעו לו, ולא נענש עד אחר כך. ומנא לן דקא מתפקר כ"ן. ומנא לן דינא מתפקר כ"ן. ושליחא דבי דינא ותיא שילוחא ומחוי, לית ביה לישנא בישא, שנאמר, הינינו האנשים ההם הנקר לא נעלה. ומנא לן דמשמתינן בהרמגא דגברא רבה פלוני, שנאמר אורו מרח אמר מלאך ה'. ומנא לן דמחרימין להו ליה, כדתיב אורו אורו. ומנא לן דמחרימין על כל מאן דאבייל ושתו בהדיה, וקאי ביה אמות

זו עשירית האיפה שלו. שמצא כהן הדיוט כשמחניקין אותו לעבוד תמילה כדכתיב (ויקרא ו) זה קרבן אהרן וזכור אשר יקריבו לה' זכור המשח אותו עשירית האיפה ואמרין (מנחות דף טז:) וזכור לרבות עשירית האיפה של כהן הדיוט לחינוך ולאו אקראי ללעיל קאי אלא מלות כהנים בעלמא הוא דקאמר יחזקאל. אלמא שלא היה יכול להקריב קרבנו עשירית האיפה עד שנטהר מנומנאות מת והוא הדין מנרעמו: **אמר רבא וכו'.** אידי דליירי במנודה מפרש להו: **וממנין ליה לדינא.** לבעל דין: **וזימנא צמר זימנא.** דאי לא חתי ההוא זימנא קבעינן ליה זימנא אחרימי: **קראו שם.** שמתא כלומר שמתא לפרעה שהעביר המועד כלומר שהעביר אותו מועד ששמו אחר מועד ראשון: **דאי מתפקר בשליחא דרבנן.** כלומר שחירף שליח ד"ד ושליח אמר חירפני: **העניי האנשים ההם הנקר.** אי לאו דשליח ד"ל' למשה משה לא הוה ידע: **הכי סכרא דגברא פליגא.** דעת פלוני שצא לנדות את פלוני דלרין לנדותו משמו של אותו חס: **אמר מלאך ה'.** צרק אמר לשמנו שהוא שלוחו של מוקס: **ומחרימין.** כדלר: **ופרעינן הטויה.** דלמרי לנאשי עירו משום הכי והכי משמתינן ליה: **כוכבא הוה.** מוליה דקיסרא: **דמפקינן לנכסיה.** דמאן ללא זייט להו לרבנן: **יחרס הוה וכל רכושו.** דהפקר ד"ד הפקר מהכא נפקא לן ככל דוכתיב: **ואריב עמם ואקלנס.** לאותם שהשיבו נשים נכריות: **דפפעינן.** ידיו ורגליו: **ואפרינן ליה.** שקורין אותו על העמוד להלקותו: **הרדפה.** קא מפרש רב יהודה בריה דרב שמואל לרדפו מיד דכיון דלא זייט דינא מנדין אותו: **ושונין.** ומנדין אותו פעם אחרת: **למנולה.** שחייב מנון לחצירו ולא לכה לשם ע"פ ד"ד: **לאפקירותא.** מצוה תלמידי חכמים: **לא חל עליה שמא ל' יוס.** ואין שמתא פחותה מל' יוס: **קא צעו רבנן למיעיל.** שזריכין לו: **עוט אסר עוט שרי.** כלומר מלי למישרי ליה א"ע"ג: **דלא חל עליה ל' יוס דלמות שופר שדוהו יכול להמיר ל' יוס ומישרי ליה בתוך ל' יוס:** **לא אסו אחריני ושרו ליה.** מדמהדר איהו נפשיה למישרי: **שניה לנכדו.** ולא נסס שמים אלא שהתריז נגדו ודאי כיון דמני אין מנודה לרב ודאי לא נידה אלא בשביל כבודו דאי במילי דאסירא הוי כמי שמנודה לרב דאין חכמה ואין ענה וגו' (משלי כח) וקמני אין מנודה לרב אצל לכולי עלמא מנודה: **כל אחד מיפד חלקו.** מדקמני חלקו אינו מופר לעולם אפי' שרו ליה אחריני: **נויפה.** גערה כדלקמן: **נדוי ארנן בני צנל.** כנויפה שנהן. **שלו ישראל:** לרין רבין. **רבי אצוה דר"ש הוה:** מה רבי אומר דיבר זה. **אין רבי צעולם היודע דבר זה:** **אל לאצוה.** לפי תומו ולאו משום לישנא צשא: **לאיחזווי ליה.** לצקר את רבי שהיה חולה שקבל עליו יסורין: **אמר ליה סא קפרא איני סוכיך.** רמז לו שאינו רוצה לראותו: **חמוקי ירכיך.** כמו מתק עבר שיר: (ה) אף

זו עשירית האיפה שלו דברי רבי יהודה ר"ש אומר (א) בבאו יקריב בזמן שראוי לביאה ראוי להקריבה בזמן שאינו ראוי לביאה אינו ראוי להקריבה אמר רבא (ב) מנולן * דמשדרינן שליחא דבי דינא וממנינן ליה לדינא דכתיב וישלח משה לקרא לרתן ולאבירם בני אליאב ומנולן דמזמנינן לדינא דכתיב ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך לקמי גברא רבה דכתיב (ג) לפני ה' את ופלגתי דכתיב אתה והם: **ואהרן** * דקבעינן זימנא דכתיב מחר * זימנא בחר זימנא דכתיב * קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד ומנולן * דאי מתפקר בשליחא דבי דינא ואתי ואמר לא מיתחזי כלישנא בישא דכתיב * העניי האנשים ההם הנקר * ומנולן דמשמתינן דכתיב * אורו מרוז דהכי סברא דגברא * רבה דכתיב * אמר מלאך ה' ומנולן דמחרימין דכתיב אורו אורו * דאכיל ארור * דאכיל ארור * דאכיל אמות ידיה דכתיב * יושביה ומנולן * דפרטינן חמאיה בציבורא דכתיב * כי לא באו לעזרת ה' ואמר עולא * בד' מאה שיפורי שמתיה ברק למרוז איכא דאמרי גברא רבה הוה ואיכא דאמרי כוכבא הוה שנאמר * מן שמים נלחמו הכוכבים ומנולן * דמפקינן נכסיה דכתיב * וכל אשר לא יבא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה ומנולן * דנצינן ולייטינן ומחינן ותלשינן שיער ומשבעינן דכתיב * ואריב עמם ואקלנס ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשבעים ומנולן * דכפתינן ואסרינן ועבדינן הרדפה דכתיב * הן למות הן לשרושי הן לענש נכסין ולאסורין מאי לשרושי אמר אדא מרי אמר נחמיה בר ברוך אמר רב חייא בר אבין אמר רב יהודה הרדפה מאי הרדפה אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב מנדין לאלתר * ושונין לאחר ל' ומחרימין לאחר ששים * רב הונא בר חיננא הכי אמר רב חסדא * מתרין ביה שני וחמישי ושני * ה"מ לממונא אבלי לאפקירותא האלתר ההוא טבחה דאיתפקר ברב טובי בר מתנה אימנו עליה אביי ורבא * ושמתוהו לסוף אל פייסיה לבעל דינא אמר אביי היכי ליעביד לישרי ליה לא חל שמתא עליה תלתין יומין לא לישרי ליה קא בעו רבנן [וא] למיעיל א"ל לרב אידי בר אבין מידי שמוע לך בהא א"ל הכי אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל (א) * טוט אסר וטוט שרי אמר ליה ה"מ לממונא אבל לאפקירותא עד דחיליא שמתא עליה תלתין יומין אלמא קסבר אביי הני בי תלתא תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה דאביעיא להו הני בי תלתא דשמיתו מהו למיתי תלתא אחריני ושרו ליה ת"ש * * מנודה לרב מנודה לתלמיד מנודה * לתלמיד אינו מנודה לרב * מנודה לעירו מנודה אחרת מנודה לעיר אחרת אינו מנודה לעירו * מנודה לנשיא מנודה לכל ישראל מנודה לכל ישראל אינו מנודה לנשיא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת חלקו אינו מופר ש"מ תלת שמע מינה * תלמיד שנידה לכבודו נידויו נידויו ושמוע מינה * כל אחד ואחד מיפד חלקו וש"מ הני בי תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה אמר אמימר הלכתא הני בי תלתא דשמיתו * אתו בי תלתא אחריני ושרו ליה א"ל רב אשי לאמימר והא תניא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת חלקו אינו מופר מאי לאו אינו מופר כלל לא עד דאתו בי תלתא אחריני ושרו ליה ת"ר * אין נידויו פחות מל' יום ואין נזיפה פחות מל' ימים ואף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר * ואביה ירק וירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים אמר רב חסדא * נידויו שלנו כנויפה שלהן ונזיפה דידהו שבעה ותו לא והא ר"ש בר רבי ובר קפרא הוה יתבי וקא גרסי קשיא להו שמעתא א"ל ר"ש לבר קפרא דבר זה צריך רבי א"ל בר קפרא לר"ש ומה רבי אומר בדבר זה אזל א"ל לאבוה איקפד אתא בר קפרא לאיתחזווי ליה א"ל בר קפרא איני מכירך מעולם ידע דנקט מילתא בדעתיה נהג נזיפותא בנפשיה תלתין יומין שוב פעם אחד גזר רבי שלא ישנו לתלמידים בשוק מאי דרש * * חמוקי ירכיך * כמו חללים מה ירך בסתר אף

זו עשירית האיפה שלו דברי רבי יהודה ר"ש אומר (א) בבאו יקריב בזמן שראוי לביאה ראוי להקריבה בזמן שאינו ראוי לביאה אינו ראוי להקריבה אמר רבא (ב) מנולן * דמשדרינן שליחא דבי דינא וממנינן ליה לדינא דכתיב וישלח משה לקרא לרתן ולאבירם בני אליאב ומנולן דמזמנינן לדינא דכתיב ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך לקמי גברא רבה דכתיב (ג) לפני ה' את ופלגתי דכתיב אתה והם: **ואהרן** * דקבעינן זימנא דכתיב מחר * זימנא בחר זימנא דכתיב * קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד ומנולן * דאי מתפקר בשליחא דבי דינא ואתי ואמר לא מיתחזי כלישנא בישא דכתיב * העניי האנשים ההם הנקר * ומנולן דמשמתינן דכתיב * אורו מרוז דהכי סברא דגברא * רבה דכתיב * אמר מלאך ה' ומנולן דמחרימין דכתיב אורו אורו * דאכיל ארור * דאכיל אמות ידיה דכתיב * יושביה ומנולן * דפרטינן חמאיה בציבורא דכתיב * כי לא באו לעזרת ה' ואמר עולא * בד' מאה שיפורי שמתיה ברק למרוז איכא דאמרי גברא רבה הוה ואיכא דאמרי כוכבא הוה שנאמר * מן שמים נלחמו הכוכבים ומנולן * דמפקינן נכסיה דכתיב * וכל אשר לא יבא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה ומנולן * דנצינן ולייטינן ומחינן ותלשינן שיער ומשבעינן דכתיב * ואריב עמם ואקלנס ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשבעים ומנולן * דכפתינן ואסרינן ועבדינן הרדפה דכתיב * הן למות הן לשרושי הן לענש נכסין ולאסורין מאי לשרושי אמר אדא מרי אמר נחמיה בר ברוך אמר רב חייא בר אבין אמר רב יהודה הרדפה מאי הרדפה אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב מנדין לאלתר * ושונין לאחר ל' ומחרימין לאחר ששים * רב הונא בר חיננא הכי אמר רב חסדא * מתרין ביה שני וחמישי ושני * ה"מ לממונא אבלי לאפקירותא האלתר ההוא טבחה דאיתפקר ברב טובי בר מתנה אימנו עליה אביי ורבא * ושמתוהו לסוף אל פייסיה לבעל דינא אמר אביי היכי ליעביד לישרי ליה לא חל שמתא עליה תלתין יומין לא לישרי ליה קא בעו רבנן [וא] למיעיל א"ל לרב אידי בר אבין מידי שמוע לך בהא א"ל הכי אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל (א) * טוט אסר וטוט שרי אמר ליה ה"מ לממונא אבל לאפקירותא עד דחיליא שמתא עליה תלתין יומין אלמא קסבר אביי הני בי תלתא תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה דאביעיא להו הני בי תלתא דשמיתו מהו למיתי תלתא אחריני ושרו ליה ת"ש * * מנודה לרב מנודה לתלמיד מנודה * לתלמיד אינו מנודה לרב * מנודה לעירו מנודה אחרת מנודה לעיר אחרת אינו מנודה לעירו * מנודה לנשיא מנודה לכל ישראל מנודה לכל ישראל אינו מנודה לנשיא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת חלקו אינו מופר ש"מ תלת שמע מינה * תלמיד שנידה לכבודו נידויו נידויו ושמוע מינה * כל אחד ואחד מיפד חלקו וש"מ הני בי תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה אמר אמימר הלכתא הני בי תלתא דשמיתו * אתו בי תלתא אחריני ושרו ליה א"ל רב אשי לאמימר והא תניא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת חלקו אינו מופר מאי לאו אינו מופר כלל לא עד דאתו בי תלתא אחריני ושרו ליה ת"ר * אין נידויו פחות מל' יום ואין נזיפה פחות מל' ימים ואף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר * ואביה ירק וירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים אמר רב חסדא * נידויו שלנו כנויפה שלהן ונזיפה דידהו שבעה ותו לא והא ר"ש בר רבי ובר קפרא הוה יתבי וקא גרסי קשיא להו שמעתא א"ל ר"ש לבר קפרא דבר זה צריך רבי א"ל בר קפרא לר"ש ומה רבי אומר בדבר זה אזל א"ל לאבוה איקפד אתא בר קפרא לאיתחזווי ליה א"ל בר קפרא איני מכירך מעולם ידע דנקט מילתא בדעתיה נהג נזיפותא בנפשיה תלתין יומין שוב פעם אחד גזר רבי שלא ישנו לתלמידים בשוק מאי דרש * * חמוקי ירכיך * כמו חללים מה ירך בסתר אף

מתרין בו שני וחמישי ושני

פירש צוקונטרס שני מתרין זו תמילה ומנדין אותו שני בחמישי ושני אחר מחרימין וכו' שלשים יום ויש מפרשים קודם שיצוהו כלל יתרו זו וכן משמע צפרק הגזול צנלא (צ"ק דף קיג):

וענין קמי

לפני ה' את ופלגתי דכתיב אתה והם: **ואהרן** * דקבעינן זימנא דכתיב מחר * זימנא בחר זימנא דכתיב * קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד ומנולן * דאי מתפקר בשליחא דבי דינא ואתי ואמר לא מיתחזי כלישנא בישא דכתיב * העניי האנשים ההם הנקר * ומנולן דמשמתינן דכתיב * אורו מרוז דהכי סברא דגברא * רבה דכתיב * אמר מלאך ה' ומנולן דמחרימין דכתיב אורו אורו * דאכיל ארור * דאכיל אמות ידיה דכתיב * יושביה ומנולן * דפרטינן חמאיה בציבורא דכתיב * כי לא באו לעזרת ה' ואמר עולא * בד' מאה שיפורי שמתיה ברק למרוז איכא דאמרי גברא רבה הוה ואיכא דאמרי כוכבא הוה שנאמר * מן שמים נלחמו הכוכבים ומנולן * דמפקינן נכסיה דכתיב * וכל אשר לא יבא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה ומנולן * דנצינן ולייטינן ומחינן ותלשינן שיער ומשבעינן דכתיב * ואריב עמם ואקלנס ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשבעים ומנולן * דכפתינן ואסרינן ועבדינן הרדפה דכתיב * הן למות הן לשרושי הן לענש נכסין ולאסורין מאי לשרושי אמר אדא מרי אמר נחמיה בר ברוך אמר רב חייא בר אבין אמר רב יהודה הרדפה מאי הרדפה אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב מנדין לאלתר * ושונין לאחר ל' ומחרימין לאחר ששים * רב הונא בר חיננא הכי אמר רב חסדא * מתרין ביה שני וחמישי ושני * ה"מ לממונא אבלי לאפקירותא האלתר ההוא טבחה דאיתפקר ברב טובי בר מתנה אימנו עליה אביי ורבא * ושמתוהו לסוף אל פייסיה לבעל דינא אמר אביי היכי ליעביד לישרי ליה לא חל שמתא עליה תלתין יומין לא לישרי ליה קא בעו רבנן [וא] למיעיל א"ל לרב אידי בר אבין מידי שמוע לך בהא א"ל הכי אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל (א) * טוט אסר וטוט שרי אמר ליה ה"מ לממונא אבל לאפקירותא עד דחיליא שמתא עליה תלתין יומין אלמא קסבר אביי הני בי תלתא תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה דאביעיא להו הני בי תלתא דשמיתו מהו למיתי תלתא אחריני ושרו ליה ת"ש * * מנודה לרב מנודה לתלמיד מנודה * לתלמיד אינו מנודה לרב * מנודה לעירו מנודה אחרת מנודה לעיר אחרת אינו מנודה לעירו * מנודה לנשיא מנודה לכל ישראל מנודה לכל ישראל אינו מנודה לנשיא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת חלקו אינו מופר ש"מ תלת שמע מינה * תלמיד שנידה לכבודו נידויו נידויו ושמוע מינה * כל אחד ואחד מיפד חלקו וש"מ הני בי תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה אמר אמימר הלכתא הני בי תלתא דשמיתו * אתו בי תלתא אחריני ושרו ליה א"ל רב אשי לאמימר והא תניא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת חלקו אינו מופר מאי לאו אינו מופר כלל לא עד דאתו בי תלתא אחריני ושרו ליה ת"ר * אין נידויו פחות מל' יום ואין נזיפה פחות מל' ימים ואף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר * ואביה ירק וירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים אמר רב חסדא * נידויו שלנו כנויפה שלהן ונזיפה דידהו שבעה ותו לא והא ר"ש בר רבי ובר קפרא הוה יתבי וקא גרסי קשיא להו שמעתא א"ל ר"ש לבר קפרא דבר זה צריך רבי א"ל בר קפרא לר"ש ומה רבי אומר בדבר זה אזל א"ל לאבוה איקפד אתא בר קפרא לאיתחזווי ליה א"ל בר קפרא איני מכירך מעולם ידע דנקט מילתא בדעתיה נהג נזיפותא בנפשיה תלתין יומין שוב פעם אחד גזר רבי שלא ישנו לתלמידים בשוק מאי דרש * * חמוקי ירכיך * כמו חללים מה ירך בסתר אף

פירש צוקונטרס שני מתרין זו תמילה ומנדין אותו שני בחמישי ושני אחר מחרימין וכו' שלשים יום ויש מפרשים קודם שיצוהו כלל יתרו זו וכן משמע צפרק הגזול צנלא (צ"ק דף קיג):

וענין קמי

לפני ה' את ופלגתי דכתיב אתה והם: **ואהרן** * דקבעינן זימנא דכתיב מחר * זימנא בחר זימנא דכתיב * קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד ומנולן * דאי מתפקר בשליחא דבי דינא ואתי ואמר לא מיתחזי כלישנא בישא דכתיב * העניי האנשים ההם הנקר * ומנולן דמשמתינן דכתיב * אורו מרוז דהכי סברא דגברא * רבה דכתיב * אמר מלאך ה' ומנולן דמחרימין דכתיב אורו אורו * דאכיל ארור * דאכיל אמות ידיה דכתיב * יושביה ומנולן * דפרטינן חמאיה בציבורא דכתיב * כי לא באו לעזרת ה' ואמר עולא * בד' מאה שיפורי שמתיה ברק למרוז איכא דאמרי גברא רבה הוה ואיכא דאמרי כוכבא הוה שנאמר * מן שמים נלחמו הכוכבים ומנולן * דמפקינן נכסיה דכתיב * וכל אשר לא יבא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה ומנולן * דנצינן ולייטינן ומחינן ותלשינן שיער ומשבעינן דכתיב * ואריב עמם ואקלנס ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשבעים ומנולן * דכפתינן ואסרינן ועבדינן הרדפה דכתיב * הן למות הן לשרושי הן לענש נכסין ולאסורין מאי לשרושי אמר אדא מרי אמר נחמיה בר ברוך אמר רב חייא בר אבין אמר רב יהודה הרדפה מאי הרדפה אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב מנדין לאלתר * ושונין לאחר ל' ומחרימין לאחר ששים * רב הונא בר חיננא הכי אמר רב חסדא * מתרין ביה שני וחמישי ושני * ה"מ לממונא אבלי לאפקירותא האלתר ההוא טבחה דאיתפקר ברב טובי בר מתנה אימנו עליה אביי ורבא * ושמתוהו לסוף אל פייסיה לבעל דינא אמר אביי היכי ליעביד לישרי ליה לא חל שמתא עליה תלתין יומין לא לישרי ליה קא בעו רבנן [וא] למיעיל א"ל לרב אידי בר אבין מידי שמוע לך בהא א"ל הכי אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל (א) * טוט אסר וטוט שרי אמר ליה ה"מ לממונא אבל לאפקירותא עד דחיליא שמתא עליה תלתין יומין אלמא קסבר אביי הני בי תלתא תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה דאביעיא להו הני בי תלתא דשמיתו מהו למיתי תלתא אחריני ושרו ליה ת"ש * * מנודה לרב מנודה לתלמיד מנודה * לתלמיד אינו מנודה לרב * מנודה לעירו מנודה אחרת מנודה לעיר אחרת אינו מנודה לעירו * מנודה לנשיא מנודה לכל ישראל מנודה לכל ישראל אינו מנודה לנשיא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת חלקו אינו מופר ש"מ תלת שמע מינה * תלמיד שנידה לכבודו נידויו נידויו ושמוע מינה * כל אחד ואחד מיפד חלקו וש"מ הני בי תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה אמר אמימר הלכתא הני בי תלתא דשמיתו * אתו בי תלתא אחריני ושרו ליה א"ל רב אשי לאמימר והא תניא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת חלקו אינו מופר מאי לאו אינו מופר כלל לא עד דאתו בי תלתא אחריני ושרו ליה ת"ר * אין נידויו פחות מל' יום ואין נזיפה פחות מל' ימים ואף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר * ואביה ירק וירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים אמר רב חסדא * נידויו שלנו כנויפה שלהן ונזיפה דידהו שבעה ותו לא והא ר"ש בר רבי ובר קפרא הוה יתבי וקא גרסי קשיא להו שמעתא א"ל ר"ש לבר קפרא דבר זה צריך רבי א"ל בר קפרא לר"ש ומה רבי אומר בדבר זה אזל א"ל לאבוה איקפד אתא בר קפרא לאיתחזווי ליה א"ל בר קפרא איני מכירך מעולם ידע דנקט מילתא בדעתיה נהג נזיפותא בנפשיה תלתין יומין שוב פעם אחד גזר רבי שלא ישנו לתלמידים בשוק מאי דרש * * חמוקי ירכיך * כמו חללים מה ירך בסתר אף

פירש צוקונטרס שני מתרין זו תמילה ומנדין אותו שני בחמישי ושני אחר מחרימין וכו' שלשים יום ויש מפרשים קודם שיצוהו כלל יתרו זו וכן משמע צפרק הגזול צנלא (צ"ק דף קיג):

וענין קמי

לפני ה' את ופלגתי דכתיב אתה והם: **ואהרן** * דקבעינן זימנא דכתיב מחר * זימנא בחר זימנא דכתיב * קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד ומנולן * דאי מתפקר בשליחא דבי דינא ואתי ואמר לא מיתחזי כלישנא בישא דכתיב * העניי האנשים ההם הנקר * ומנולן דמשמתינן דכתיב * אורו מרוז דהכי סברא דגברא * רבה דכתיב * אמר מלאך ה' ומנולן דמחרימין דכתיב אורו אורו * דאכיל ארור * דאכיל אמות ידיה דכתיב * יושביה ומנולן * דפרטינן חמאיה בציבורא דכתיב * כי לא באו לעזרת ה' ואמר עולא * בד' מאה שיפורי שמתיה ברק למרוז איכא דאמרי גברא רבה הוה ואיכא דאמרי כוכבא הוה שנאמר * מן שמים נלחמו הכוכבים ומנולן * דמפקינן נכסיה דכתיב * וכל אשר לא יבא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה ומנולן * דנצינן ולייטינן ומחינן ותלשינן שיער ומשבעינן דכתיב * ואריב עמם ואקלנס ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשבעים ומנולן * דכפתינן ואסרינן ועבדינן הרדפה דכתיב * הן למות הן לשרושי הן לענש נכסין ולאסורין מאי לשרושי אמר אדא מרי אמר נחמיה בר ברוך אמר רב חייא בר אבין אמר רב יהודה הרדפה מאי הרדפה אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב מנדין לאלתר * ושונין לאחר ל' ומחרימין לאחר ששים * רב הונא בר חיננא הכי אמר רב חסדא * מתרין ביה שני וחמישי ושני * ה"מ לממונא אבלי לאפקירותא האלתר ההוא טבחה דאיתפקר ברב טובי בר מתנה אימנו עליה אביי ורבא * ושמתוהו לסוף אל פייסיה לבעל דינא אמר אביי היכי ליעביד לישרי ליה לא חל שמתא עליה תלתין יומין לא לישרי ליה קא בעו רבנן [וא] למיעיל א"ל לרב אידי בר אבין מידי שמוע לך בהא א"ל הכי אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל (א) * טוט אסר וטוט שרי אמר ליה ה"מ לממונא אבל לאפקירותא עד דחיליא שמתא עליה תלתין יומין אלמא קסבר אביי הני בי תלתא תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה דאביעיא להו הני בי תלתא דשמיתו מהו למיתי תלתא אחריני ושרו ליה ת"ש * * מנודה לרב מנודה לתלמיד מנודה * לתלמיד אינו מנודה לרב * מנודה לעירו מנודה אחרת מנודה לעיר אחרת אינו מנודה לעירו * מנודה לנשיא מנודה לכל ישראל מנודה לכל ישראל אינו מנודה לנשיא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת חלקו אינו מופר ש"מ תלת שמע מינה * תלמיד שנידה לכבודו נידויו נידויו ושמוע מינה * כל אחד ואחד מיפד חלקו וש"מ הני בי תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה אמר אמימר הלכתא הני בי תלתא דשמיתו * אתו בי תלתא אחריני ושרו ליה א"ל רב אשי לאמימר והא תניא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת חלקו אינו מופר מאי לאו אינו מופר כלל לא עד דאתו בי תלתא אחריני ושרו ליה ת"ר * אין נידויו פחות מל' יום ואין נזיפה פחות מל' ימים ואף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר * ואביה ירק וירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים אמר רב חסדא * נידויו שלנו כנויפה שלהן ונזיפה דידהו שבעה ותו לא והא ר"ש בר רבי ובר קפרא הוה יתבי וקא גרסי קשיא להו שמעתא א"ל ר"ש לבר קפרא דבר זה צריך רבי א"ל בר קפרא לר"ש ומה רבי אומר בדבר זה אזל א"ל לאבוה איקפד אתא בר קפרא לאיתחזווי ליה א"ל בר קפרא איני מכירך מעולם ידע דנקט מילתא בדעתיה נהג נזיפותא בנפשיה תלתין יומין שוב פעם אחד גזר רבי שלא ישנו לתלמידים בשוק מאי דרש * * חמוקי ירכיך * כמו חללים מה ירך בסתר אף

פירש צוקונטרס שני מתרין זו תמילה ומנדין אותו שני בחמישי ושני אחר מחרימין וכו' שלשים יום ויש מפרשים קודם שיצוהו כלל יתרו זו וכן משמע צפרק הגזול צנלא (צ"ק דף קיג):

וענין קמי

לפני ה' את ופלגתי דכתיב אתה והם: **ואהרן** * דקבעינן זימנא דכתיב מחר * זימנא בחר זימנא דכתיב * קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד ומנולן * דאי מתפקר בשליחא דבי דינא ואתי ואמר לא מיתחזי כלישנא בישא דכתיב * העניי האנשים ההם הנקר * ומנולן דמשמתינן דכתיב * אורו מרוז דהכי סברא דגברא * רבה דכתיב * אמר מלאך ה' ומנולן דמחרימין דכתיב אורו אורו * דאכיל ארור * דאכיל אמות ידיה דכתיב * יושביה ומנולן * דפרטינן חמאיה בציבורא דכתיב * כי לא באו לעזרת ה' ואמר עולא * בד' מאה שיפורי שמתיה ברק למרוז איכא דאמרי גברא רבה הוה ואיכא דאמרי כוכבא הוה שנאמר * מן שמים נלחמו הכוכבים ומנולן * דמפקינן נכסיה דכתיב * וכל אשר לא יבא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה ומנולן * דנצינן ולייטינן ומחינן ותלשינן שיער ומשבעינן דכתיב * ואריב עמם ואקלנס ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשבעים ומנולן * דכפתינן ואסרינן ועבדינן הרדפה דכתיב * הן למות הן לשרושי הן לענש נכסין ולאסורין מאי לשרושי אמר אדא מרי אמר נחמיה בר ברוך אמר רב חייא בר אבין אמר רב יהודה הרדפה מאי הרדפה אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב מנדין לאלתר * ושונין לאחר ל' ומחרימין לאחר ששים * רב הונא בר חיננא הכי אמר רב חסדא * מתרין ביה שני וחמישי ושני * ה"מ לממונא אבלי לאפקירותא האלתר ההוא טבחה דאיתפקר ברב טובי בר מתנה אימנו עליה אביי ורבא * ושמתוהו לסוף אל פייסיה לבעל דינא אמר אביי היכי ליעביד לישרי ליה לא חל שמתא עליה תלתין יומין לא לישרי ליה קא בעו רבנן [וא] למיעיל א"ל לרב אידי בר אבין מידי שמוע לך בהא א"ל הכי אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל (א) * טוט אס